Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1868-01-10)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Nicolaysen, Vilhelm Bernhoft FRA: Houstrup, Jens Christian (1868-01-10)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 544. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000172.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til V. Nicolaysen.
Hillerød. 10. Jan. 1868

— —Her er, som du vel har seet, opdukket Rygter om en Forbindelse mellem vor Kronprinds og eders Kongedatter, og vi glæde os i Haabet om, at det ikke reent er grebet af Luften. En ikke ringe Morskab er det mig at see, hvorledes vore Augustinere og Oktoberfolk nu lave sig til s. 545at sluge den skandinaviske Pille, som er deres Død, for de har intet andet at leve af end Hadet til Skandinavismen.

— Vi har faaet en Folkehøjskole i mit Annexsogn, og der møder jeg hveranden Torsdag Aften og har mange af alle Stænder at tale til. Dermed lader jeg mig imidlertid ikke nøje, men giver stadig Gjæsteroller, hvor de beder mig om det — længere borte; thi nu er der overalt paa Landet i hele Danmark en stor Virksomhed i Gang for at faae Folket vakt, og der maa komme noget ud af det. Paa den Maade faaer ogsaa Lunet og det Poetiske i mig et Afløb, som det har trængt til, siden jeg iførte mig Kjolen og Kraven, og da Pietismen aldrig har haft Indgang i de Egne, hvor jeg nu boer, saa skader den Virksomhed ikke min Stilling som Præst, men vil snarere med Tiden styrke den. I Hillerød kan jeg ikke øve nogen saadan Virksomhed for Tiden, da Byen er forpagtet af en saakaldt «Dansk Folkeforening» med Katecheten i Spidsen, og jeg ikke vil modarbejde denne Forenings Bestræbelser, hvor lidt der saa kan komme ud af nogle Adjunkt-Foredrag af tørreste Slags, som kun den fine Portion har Taalmodighed til at kede sig over.

See med Sligt gaaer nu Livet, naar man lever i de smaa Kredse; men jeg har nok at bestille, som aandelig sysselsætter mig, og faaer Tid til at lege med mine Børn og synge med dem og læse højt for min Hustru og engang imellem faae Besøg s. 546af gode Venner og gjøre Besøg igjen. Det, som falder mig tungest, er at skrive, og det er min Overbeviisning, at jeg ikke blot var bleven en bedre Brevskriver, men ogsaa en meget bedre Forfatter, om Pennen havde ligget mig lidt bedre i Haanden.

Ja, du undrer dig nok over dette subjektivtungdommelige Brev; — jeg undrer mig selv over det; — men du skal have det, som det er, for jeg faaer ikke Tid til at skrive det om. Hils hjertelig din Hustru og dine Børn, samt alle fælles Venner! Jeg har efter mange Aars Forløb haft Besøg af Ploug herude; ellers har jeg kun lidt med de Gamle at gjøre, meest vel paa Grund af, at Vejene har deelt sig.

Elisabeth hilser! Glædeligt Nytaar!

Din
C. Hostrup.